

בְּיָא סֵפֶר הַזֹּהָר יִפְקֹד מִן גְּבוּלֵי אֶרֶץ מִי

מֵאֲמֵרֵי הַגָּאֹנִלָה

מְלֻכָּטִים מִסֵּפֶר
הַזֹּהָר הַקָּדוֹשׁ

עִם הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא
מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

ספרי המחבר בעל מתוק מדבש צוק"ל

מאמרי הזהר הקדוש

ע"פ מתוק מדבש
כרך א' - שבת, מועדים
כרך ב' - סדר היום,
ענינים

זמירות מתוק מדבש

לשב"ק זי"ט
עם ילקוט התנועות
סובות מסכת
האר"י הקדוש

סידור מתוק מדבש

לשב"ק
ולילות תחיל
עם שילוב תורות ואמנות
ספרי, אשכנז,
עדות המזרח

אוצרות חיים

ע"פ מתוק מדבש
הוא השער
והמבוא אל קבלת
האר"י'ל שנכתב ע"י
מרת'ל זי"א
ב' חלקים

שער הגלגולים

והוא אחד מן השמונה
שערים מרתות
האר"י'ל, שנכתבו
ע"י תלמידו מוהר"ר
זי"א
ב' חלקים

שער הכוונות

שבת
והוא שער חשישי
של השמונה שערים
מרתות האר"י'ל
אשר נכתב ע"י המרת'ל

חק לישראל

ע"פ מתוק מדבש
והוא חמשה חומשי
תורה מסודרים לפי
ימות השבוע למשך
כל השנה

אוצר הזהר

אלפי ערכים
מגוונים מדברי
הזהר'ק ותיקני זהר
זי"א ע"פ סדר אל"ב

שערי זהר

מבוא
לכל חבא לעמוק
בספרי הזהר הקדוש
ובתורות תוספת

האדרות

ע"פ מתוק מדבש
אדרא רבא
ואדרא זוטא
אדרא דמשכנא
וספרא דצניעותא

וספרתם לכם

התנועות ישראל
לתקון המידות
לכל יום ויום
לימי ספירת העומר

ימי הבחירות ובר מצוה

הדרכת ליום
חבר מצוה ולכלל
בחורי החמד בתחילת
דרכם במעדות ה'

קדושה וצניעות השלם

הדרכות והתנועות
אשר וביתו בעין
"קדש עצמן"
במרת'ל

כתר הצניעות

לשחי'ק-אדיש
דברים מלימים חיוק
הצניעות הליכות
והלכות והדרכות
לכבוד ישראל ביסוד
הצניעות

יום החופה

לחתן ולכלה
עניי חלכה ומוסר,
דעים ומנהגי חתופה
החתונה זי"מי
המשתה

שמירת המחשבה

חובת ומעלת
שמירת המחשבה
ועצות ומנהגות
מועילות לכל אר"א

כוונת הברכות

מעלת המאמר ברכות
מוקדש מדברי חז"ל
ומספרי הראשונים
והאחרונים

הגדה של פסח

מתוק מדבש
עם ילקוט מונות
והתנועות מסכת
האר"י'ל

קומי אורי

הנביא ישעיהו פתח בחזון קדשו ואמר: (ישעי' ס, א) קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך זרח, ופירוש הרד"ק שענין האור הוא משל על השמחה ועל הטובה, כי בא אורך, הגיע זמן ישועתך שהיא לך אורה גדולה. וסיים שתמורת חשך הגלות יהא לירושלים אור גדול והיא הישועה והשמחה.

ואיתא בגמ' (סנהדרין צה.) דרבי יהושע בן לוי מצאו לאליהו עומד על פתח מערת רשב"י, ושאל אותו מתי יבוא משיח, השיבו שישאל למשיח עצמו, שאלו והיכן מקומו, ענה לו על פתח העיר רומי, ופרש"י דהיינו בגן עדן באתו צד שכנגד פתח העיר, וסימנו שיושב בין עניים סובלי חלאים ופרש"י מנוגעים, והוא מפני עונותיהם של ישראל, ואינו מטפל בשני נגעים יחד כשאר החולים, כדי שאם יקרא לצאת ולגאול את ישראל לא יתעכב (אפילו) כדי קשירת שני נגעים, כשפגש רבי יהושע בן לוי למשיח שאלו מתי יבוא מר א"ל היום, ופירש אליהו לריב"ל את דבריו דהיינו כמו שכתוב (תהלים צה) **היום אם בקולו תשמעו, פרש"י בקולו של הקב"ה.**

על דרך זה כתב הרמב"ם בסוף הלכות מלכים (פ"ב, ה"ד, ה): לא נתאוו החכמים והנביאים ימות המשיח, לא כדי שישלטו על כל העולם כו' ולא כדי לאכול ולשתות ולשמות, אלא כדי שיהיו פנוין בתורה וחכמתה, ולא יהיה להם נוגש ומבטל, כדי שיזכו לחיי העולם הבא, ובאותו הזמן לא יהיה שם לא רעב ולא מלחמה, ולא קנאה ולא תחרות, שהטובה תהיה מושפעת הרבה, וכל המעדינים מצויין כעפר, ולא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד, ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם. שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

והאור החיים הקדוש בריש פרשת תזריע (ויקרא יב, ב) כתב בתוך דבריו: הגאולה העתידה לצד שעל כל פנים תהיה באמצעות אורך הגלות ועסק התורה, תהיה בבחינת זכר ועמדה לנצח, והיינו כמבואר שם (לעיל) שתוליד מדרגות עליונות, וכמאמר רז"ל בעוצם הפלגת הפלאות אשר יפליא ה' בביאת הגואל, אם יזכו ישראל על ידי מעשיהם הכשרים, ובפ' שופטים (דברים יט, ה) כתב: ורבותינו ז"ל העירו שגאולה העתידה תלויה בעבודת ה' מאהבה דוקא, כהארת הבאר מים חיים (כת"י מהדורת וידובסקי, בהפסרת ואתחון, נחמו) **ששמחת הגאולה כפולה ומכופלת היא רק בזה שהגיע העת לדבק וליחד בשם ה', המהוה לבד לשמוח ביחודו ותגל נפשי באלקי.**

ויהי רצון שיקום בנו במהרה נבואת ישעיהו (מ, ה) ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דבר.

מאמר האבות ודוד המלך מעוררים תמיד על הגאולה
אמר רבי שמעון, וכן בגיניהון דאבהתא אידמן פורקנא תדיר
לישראל, דכתיב (ויקרא כו מט) וזכרתי את בריתי יעקוב ואף
את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזור והארץ אזור,
אבהתא תינח, מהו והארץ אזור, אלא לאכללא עמהון דוד
מלכא, דאיהו רתיכא באבהתא, (דף נג ע"ב) ואינון מתערין פורקנא
תדיר לישראל.

מתוק מדבש

"מאמר האבות ודוד המלך מעוררים תמיד על הגאולה", יתבאר בו
ענין התעוררות הגאולה תמיד ע"י שלשת אבות ודוד המלך המתאחד
עמהם במרכבה העליונה.

(מקור המאמר צהר פרשת בשלח דף נג ע"א-ע"ב, ונציאורינו כך ה' עמ' תקפו-תקפח)

אמר רבי שמעון, וכן בגיניהון דאבהתא אידמן פורקנא תדיר לישראל
וכן בשביל האבות מזדמנת תמיד גאולה לישראל דכתיב וזכרתי את
בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזור
והארץ אזור ואמר אבהתא תינח שהקב"ה זוכר את בריתו אשר כרת עמהם
כדי לגאול את בני ישראל, אלא מהו והארץ אזור על מי נאמר, אלא
לאכללא עמהון דוד מלכא דאיהו רתיכא באבהתא אלא בא לכלול
עמהם את דוד המלך המושרש במלכות הנקראת ארץ, שהוא מרכבה יחד עם
האבות, ואינון מתערין פורקנא תדיר לישראל שהם יחד מעוררים תמיד
את הגאולה לישראל.

מאמר בשורת הגאולה ממקום קבורת משה רבינו ע"ה
 פֶּתַח וְאָמַר, (ישעיה מ ט) עַל הָר (דף קעג ע"ב) גְּבוּהָ עָלַי לֶךְ מִבְּשָׁרְתָּ
 צִיּוֹן וְגו', עַל הָר גְּבוּהָ, הָאֵי וְדָאֵי הָר הָעֵבְרִים, אֲתָר
 דְּמֹשֶׁה אֲתִקְבֵּר, וְהָא אֻקְמוּהָ דְּשְׁכִינְתָּא תְּסַלֵּק לְתַמָּן, וְתִבְשָׁר
 עַלְמָא, אָבֵל פְּלֵא אֵיהּ, מִבְּשָׁרְתָּ צִיּוֹן דָּא אֵיהִי חֲפְצֵי בָּהּ, אֲתַתָּא
 דִּנְתָּן בֶּר דְּדוּד, אֵימָא אֵיהִי דְּמִשְׁיחָא מְנַחֵם בֶּר עֲמִיא"ל, וְאֵיהִי

מתוק מדבש

"מאמר בשורת הגאולה ממקום קבורת משה רבינו ע"ה", יתבאר בו
 שהשכינה הק' תבשר הגאולה מהר העברים (נבו), ובגוף גשמי תהא
 מבשרת הגאולה אשת נתן בן דוד המלך ע"ה אשר המשיח יצא מחלציה,
 וקול הבשורה ישמע בכל העולם.

(מקור המאמר זוהר פרשת שלח דף קעג ע"ב, ונצי"טו כרך יג עמ' ריא-ריג)

פֶּתַח רב המנונא סבא, וְאָמַר לפרש מה שכתוב עַל הָר גְּבוּהָ עָלַי לֶךְ
 מִבְּשָׁרְתָּ צִיּוֹן וְגו' ופירש עַל הָר גְּבוּהָ, הָאֵי וְדָאֵי הָר הָעֵבְרִים
 זהו ודאי הר העברים, אֲתָר דְּמֹשֶׁה אֲתִקְבֵּר המקום שמשו נקבר בו, שהיה
 קדוש יותר מקדושת ארץ ישראל, ואין שום שר שולט עליו אלא משה רבינו
 ע"ה, (כמזכיר נפ' מרומה דף קט ע"ה), וְהָא אֻקְמוּהָ והרי כבר ביארו החברים,
 דְּשְׁכִינְתָּא תְּסַלֵּק לְתַמָּן כי השכינה תעלה לשם, לפי שארץ ישראל שהיא
 מקומה של השכינה, מסורה עדיין בידי הגוים, לכן היא תעלה לפתח שער כניסת
 ארץ ישראל שהוא הר העברים, וְתִבְשָׁר עַלְמָא ושם תבשר לכל העולם את
 בשורת הגאולה, אמנם מפני שהגאולה תהיה על ידי אדם גשמי, לכן תצטרך
 נשמה אחת שתהיה מבשרת את הגאולה, וזה שאמר אָבֵל פְּלֵא אֵיהּ אבל
 הכל הוא נכון, כי מִבְּשָׁרְתָּ צִיּוֹן, דָּא אֵיהִי חֲפְצֵי בָּהּ זו היא חפצי בה,
 אֲתַתָּא דִּנְתָּן בֶּר דְּדוּד היא אשתו של נתן בן דוד (המזכיר נפ' ס ז יד), והיא נקראת
 כן על שם ישראל, כמו שכתוב (ישעיה סג ד) לא יאמר לך עוד עזובה וגו', כי
 לך יקרא חפצי בה, אֵימָא אֵיהִי דְּמִשְׁיחָא מְנַחֵם בֶּר עֲמִיא"ל שהיא אמו
 של משיח הנקרא מנחם בן עמיא"ל, כלומר שהוא יצא מחלציה, וְאֵיהִי תִּפְּוּק

תיפוק ותבשר, ואיהי בכלל דמבשרת ציון.

קלא ישתמע בעלמא, ותריין מלכין יתערוין בעלמא לאגחא קרבא, ויפוק שמה קדישא על עלמא.

מה תבשר ותימא, (שס פסוק י) הנה אדנ"י אלהי"ם בחזק יבוא וזרועו מושלה לו, הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו, הנה

מתוק מדבש

ותבשר והיא תצא ותבשר על הגאולה, ואיהי בכלל דמבשרת ציון וגם היא בכלל מבשרת ציון, ור"ל השכינה תבשר ברוחני בהעלם, ואמו של משיח תבשר בגשמי בנגלה.

הענין הוא, כי נתן בן דוד זכה שיצא ממנו משיח, ושורשו הוא מן החכמה בסוד וה' נת"ן חכמה שהיא נעלמה, לכן לא יהיה הוא המבשר, אלא אשתו הנקראת חפצי בה שהיא בחינת בינה, ויצא משיח מזרעם אחר כמה דורות בזמן חורבן הבית המקדש, ונקרא מנחם על שם נחמו נחמו עמי, ושם אביו עמיאל על שם שעמו אל עליון.

ואז קלא ישתמע בעלמא ואז קול הבשורה ישמע בעולם, ותריין מלכין יתערוין בעלמא לאגחא קרבא ושני מלכים יתעוררו בעולם לעשות מלחמה, ויפוק שמה קדישא על עלמא ואז יצא שם הקדוש למלוך על העולם, כמו שכתוב והיה ה' למלך על כל הארץ, וכתוב והיתה לה' המלוכה.

ומפרש מה תבשר ותימא מה תהיה בשורת מבשרת ציון, ואמר שתבשר מה שכתוב הנה אדנ"י אלהי"ם בחזק יבוא פי' שיבא בכח ובגבורה ליפרע מן הגוים, וזרועו מושלה לו, הנה שכרו אתו יביא שכרו עמו, דהיינו שכר המסירת נפש ומה שסבלו ישראל חרופים וגדופים וכל מיני עונשים עבור כבוד שמו יתברך, ויש ב' מיני שכר, האחד הוא שכר הנשמה בגן עדן העליון, וזהו הנה שכרו אתו, הב' הוא ופעולתו לפניו שהוא שכר הרוח והנפש בגן עדן התחתון ובמדור הנפשות ושכר לגוף בעולם הזה, ומפרש הנה שכרו אתו היינו דקדשא בריהו הוא פריז בכל פמליא דלעילא ויימא

שָׁכְרוּ אֹתוֹ, דִּקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּרִיז בְּכָל פְּמִלְיָא דְלַעֲיִלָּא, וַיִּמָּא לֹון, אֶתְפָּנְשׁוּ וְדַאֲנִינֵי דִינָא, מֵאֵן דְּמָסַר נְשָׁמְתִּיהָ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי, אַגְרִיָּה מֵאִי הוּא, וַאֲיִנּוֹן יִימְרוּן כֶּךָ וְכָךְ, מֵאֵן דְּסָבִיל כְּמָה חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין בְּכָל יוֹמָא עָלִי, מָהוּ אַגְרִיָּה, אִינּוֹן אָמְרִי כֶּךָ, מֵאֵן דְּאֶתְעַנְשׁ בְּכָל יוֹמָא עָלִי, מָהוּ אַגְרִיָּה, אִינּוֹן אָמְרִי כֶּךָ, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב, הִנֵּה שָׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו.

מָהוּ וּפְעוּלָתוֹ, אֵלָא כְּמָה דְכֻתִּיב (מסלים לא כ) מָה רַב טוֹבָךְ וְגו', פְּעֻלַּת לַחֲסוּסִים כֶּךָ, דָּא הוּא פְּעוּלָתוֹ, נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם מָהוּ, אֵלָא נִגְדַּ אֻמּוֹת הָעוֹלָם.

מתוק מדבש

לֹון שֶׁהַקב"ה יִכְרִיז בְּכָל הַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה, וַיֹּאמֶר לָהֶם אֶתְפָּנְשׁוּ וְדַאֲנִינֵי דִינָא הַתֵּאֲסִפּוּ וְדוֹנוּ דִּין זֶה, מֵאֵן דְּמָסַר נְשָׁמְתִּיהָ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי אַגְרִיָּה מֵאִי הוּא מִי שֶׁמָּסַר נִשְׁמָתוֹ עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי, מָה הוּא שָׁכְרוּ, וַאֲיִנּוֹן יִימְרוּן כֶּךָ וְכָךְ וְהֵם יֹאמְרוּ שָׁכְרוּ כֵךְ וְכָךְ, וְעוֹד יִשְׁאַל מֵהֶם הַקב"ה מֵאֵן דְּסָבִיל כְּמָה חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין בְּכָל יוֹמָא עָלִי, מָהוּ אַגְרִיָּה מִי שֶׁסָּבֵל כְּמָה בְּזִיוּנוֹת וְחֲרוּפִים וְגִדּוּפִים בְּכָל יוֹם עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי, מָהוּ שָׁכְרוּ, אִינּוֹן אָמְרִי כֶּךָ וְהֵם יֹאמְרוּ כֵךְ וְכָךְ, וְעוֹד יִשְׁאַל מֵהֶם מֵאֵן דְּאֶתְעַנְשׁ בְּכָל יוֹמָא עָלִי, מָהוּ אַגְרִיָּה מִי שֶׁנִּעְנַשׁ בְּכָל יוֹם בְּשַׁבְּלִי, מָהוּ שָׁכְרוּ, אִינּוֹן אָמְרִי כֶּךָ וְהֵם יֹאמְרוּ כֵךְ וְכָךְ, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב זֶהוּ שֶׁכְּתוּב הִנֵּה שָׁכְרוּ אֹתוֹ וּפְעוּלָתוֹ לְפָנָיו.

וְשׁוֹאֵל מָהוּ וּפְעוּלָתוֹ מָה פִּירוּשׁוֹ, וַאֲמַר אֵלָא כְּמָה דְכֻתִּיב אֵלָא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפְנַת לִירֵאִיךְ, פְּעֻלַּת לַחֲסוּסִים כֶּךָ, דָּא הוּא פְּעוּלָתוֹ כְּלוֹמַר הֵרֵב טוֹב אֲשֶׁר צִפֵּן הַקב"ה לִירְאִיו זֶהוּ פְּעוּלָתוֹ, וּמִשְׁכַּח נִגְדַּ בְּנֵי אָדָם, מָהוּ כוֹנֵנוֹ, וַאֲמַר אֵלָא נִגְדַּ אֻמּוֹת הָעוֹלָם שְׁכוֹלָם יִרְאוּ אֶת שָׁכַר הַטוֹב שִׁישְׁלָם הַקב"ה לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם בִּיזוּ וַחֲרִיפוּ אוֹתָם.

מאמר מקור הדין יתהפך לרחמים

אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ, מֵהוּ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ, וְכִי מֵאֵן יִגְזוֹל וַיִּטּוֹל מִן יְדוּי, מֵה דִּהוּא בְּעֵי לְמִיָּהֵב דְּכְתִיב צָפַנְתָּ, אֶלָּא פּוֹק וְחָמִי עוֹבְדִין דְּרַחֲמָנּוּ דְּעֵבֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּמָה דְּאִיהוּ מְחִי, בִּיה יְהִיב אֲסוּתָא, בְּמָה מְחִי, בְּשִׁמְאֵלָא, בִּימִינָא קָרִיב, וּבְשִׁמְאֵלָא מְחִי, בְּמָה דְּמְחִי בִּיה יְהִיב אֲסוּתָא לְעוֹלָם, כְּתִיב (יִרְמִיָּה ט ז') מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה, וּבְצִפּוֹן מְחִי, דְּמִתְמָן נִפְקִי כָּל דִּינִין וְכָל גְּזִירֵי קִשְׁיִין, וּבִיה שְׂרִי כָּל אֲגַר טַב וְכָל טִיבוּ דְּזִמִּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיָּהֵב לְיִשְׂרָאֵל, לְזִמְנָא דְּאִתִּי קָרִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

מתוק מדבש

"מאמר מקור הדין יתהפך לרחמים", בו יתבאר שבמה שהכה הקב"ה

בו בעצמו יתן את הרפואה.

(מקור המאמר זוהר פרשת שלח דף קעג ע"ב, וצנזאורינו כרך יג עמ' ריג-ריד)

אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִירְאִיךָ שׁוֹאֵל מֵהוּ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ, וְכִי מֵאֵן יִגְזוֹל וַיִּטּוֹל מִן יְדוּי מֵה דִּהוּא בְּעֵי לְמִיָּהֵב וְכִי מִי יִגְזוֹל וִיקַח מִיד הַקֶּבֶה"ה מֵה שְׁהוּא רוצה לתת, דְּכְתִיב צָפַנְתָּ מִשְׁמַע שְׁהוּא צָרִיךְ לַצִּפּוֹן וּלְהַסְתִּיר, וּמִשִּׁיב אֶלָּא פּוֹק וְחָמִי עוֹבְדִין דְּרַחֲמָנּוּ דְּעֵבֵד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵלָּא צֶא וְרֵא פַעֲלוֹת הַרְחָמִים שִׁיעֶשֶׂה הַקֶּבֶה"ה לַעֲתִיד לְבֹא, בְּמָה דְּאִיהוּ מְחִי, בִּיה יְהִיב אֲסוּתָא כִּי בְמָה שְׁהוּא הַכָּה, בּו יִתֵּן אֶת הַרְפּוּאָה, וּמִפְּרֵשׁ בְּמָה מְחִי, בְּשִׁמְאֵלָא בְּמָה הוּא הוּא רְגִיל לְהַכּוֹת, הִרִי בְּשִׁמְאֵל, כִּי בִּימִינָא קָרִיב בִּימִין הוּא מִקְרֵב, וּבְשִׁמְאֵלָא מְחִי וּבְשִׁמְאֵל הוּא מַכָּה, אֲבָל לַעֲתִיד לְבֹא בְּמָה דְּמְחִי, בִּיה יְהִיב אֲסוּתָא לְעוֹלָם בְּמָה שְׁהַכָּה, בּו יִתֵּן רְפּוּאָה לְעוֹלָם, כִּי כְּתִיב מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה וּצִפּוֹן הוּא בְּשִׁמְאֵל, וּבְצִפּוֹן מְחִי וּבְצִפּוֹן הַכָּה, דְּמִתְמָן נִפְקִי כָּל דִּינִין וְכָל גְּזִירֵי קִשְׁיִין כִּי מִשְׁם יוֹצֵאִים כָּל הַדִּינִים וְכָל גְּזֵרוֹת הַקִּשּׁוֹת, וּבִיה שְׂרִי כָּל אֲגַר טַב וְכָל טִיבוּ דְּזִמִּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִיָּהֵב לְיִשְׂרָאֵל וּלַעֲתִיד בּו שׁוֹרָה כָּל שֹׂכֵר טוֹב וְכָל חֹסֵד שֶׁעֲתִיד הַקֶּבֶה"ה לַתֵּת לְיִשְׂרָאֵל, כִּי לְזִמְנָא דְּאִתִּי קָרִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצִפּוֹן לַעֲתִיד לְבֹא יִקְרָא הַקֶּבֶה"ה

לְצַפּוֹן, וַיֵּימָא לִיה, בְּךָ יִהְיֶה כָּל טִיבוֹ וְכָל אֲגַר טוֹב לְבָנִי, דְּסִבְלוּ בְּמָה בִּישִׁין בְּהָאֵי עֲלָמָא עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי, הֵב אֲגָרִין טְבִין דִּי־הֶבִית בְּךָ.

הָדָא הוּא דְכֶתִיב (ישעיה נג ו) אֹמֵר לְצַפּוֹן תְּנִי, וּלְתִימָן אַל תִּכְלְאִי וְגו', וְכִי אֲרַחָא הָכִי הוּא דְדֶרוֹם לְמַמְנֵעַ בְּרַכָּאן, וְהָא כָּל בְּרַכָּאן מִסְטָרָא דְדֶרוֹם, וְכָל טְבִין דְּעֲלָמָא מְדֶרוֹם נָפְקִי, וְאִיהוּ אָמַר לְתִימָן אַל תִּכְלְאִי.

מתוק מדבש

לצפון שהוא צד השמאל, וַיֵּימָא לִיה בְּךָ יִהְיֶה כָּל טִיבוֹ וְכָל אֲגַר טוֹב לְבָנִי וַיֹּאמֶר לוֹ, כֵּן נִתְּנִי וְצִפְנִי כָּל חֶסֶד וְכָל שְׂכָר טוֹב הַמוֹכְנִים לְבָנִי, דְּסִבְלוּ בְּמָה בִּישִׁין בְּהָאֵי עֲלָמָא עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי שֶׁסִּבְלוּ כְּמָה רְעוּת בְּעוֹלָם הַזֶּה עַל קְדוּשַׁת שְׁמִי, וְעַתָּה הֵב אֲגָרִין טְבִין דִּי־הֶבִית בְּךָ תֵּן אֶת שְׂכָרְךָ הַטּוֹב שֶׁנִּתְּנִי בְּךָ.

הָדָא הוּא דְכֶתִיב זֶהוּ שְׁכָתוֹב אֹמֵר לְצַפּוֹן שֶׁהוּא בַּגְבוּרָה שֶׁבְּצֵד הַשְּׁמָאל, תְּנִי תֵּן אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְשֵׁלֶם לָהֶם שְׂכָר, וּמִשְׁכָּח וּלְתִימָן דְּדֶרוֹם, דִּהְיִינוּ לְצַד לְחֶסֶד שֶׁבְּצֵד הַיָּמִין, אַל תִּכְלְאִי אֵל תִּמְנֵעַ מִלֵּתֵת אֶת כָּל הַטּוֹבוֹת לְיִשְׂרָאֵל. וְשׁוֹאֵל וְכִי אֲרַחָא הָכִי הוּא דְדֶרוֹם לְמַמְנֵעַ בְּרַכָּאן וְכִי כֵן הוּא הַדֶּרֶךְ שֶׁל צֵד דְּרוֹם שֶׁהוּא צֵד הַחֶסֶד לְמַנּוּעַ אֶת הַבְּרֻכּוֹת, וְהָא כָּל בְּרַכָּאן מִסְטָרָא דְדֶרוֹם וְהֵלֵא עֵיקַר כָּל הַבְּרֻכּוֹת בְּאוֹת תְּמִיד מִצַּד הַחֶסֶד שֶׁבְּדֶרוֹם, וְכָל טְבִין דְּעֲלָמָא מְדֶרוֹם נָפְקִי וְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם יוֹצֵאִים תְּמִיד מִצַּד הַדְּרוֹם, וְאִיהוּ אָמַר לְתִימָן אַל תִּכְלְאִי וְהַקְבִּי יִצְטָרֵךְ לֹאמַר לְתִימָן שֶׁהוּא דְרוֹם וְחֶסֶד אֵל תִּמְנֵעַ אֶת הַבְּרֻכּוֹת מִלֵּתֵת, בְּתִמְיָה.

מאמר הקב"ה יפיים את אברהם על בניו

אֵלָא בְּהִיא שְׁעָתָא יתְעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם, וַיִּימָא
לֵיהּ, קוּם, דְּהָא מָטָא זְמַנָּא דְּאַנָּא פְּרִיק לְבָנֶיךָ, לְמִיָּהֵב
לוֹן אַגְר טַב עַל כָּל מַה דְּסִבְלוּ בְּגָלוּתָא, וּמַגּוֹ דְּאַבְרָהָם הָוָה
בְּזַבְיָנו דְּלִהוֹן, דְּכְתִיב (דְּנִרִים לז ט) אִם לֹא פִי צוּרָם מְכָרָם, דָּא

מתוק מדבש

"מאמר הקב"ה יפיים את אברהם על בניו", יבואר בו שלעתיד יעורר
הש"ת את אברהם אבינו ע"ה לקום ולראות את גאולת בניו ויפייסו על
סבלם של ישראל בגלות

(מקור המאמר זוהר פרשת שלח דף קעג ע"ב, וצלאורינו כרך יג עמ' רטו-רטז)

להבין התשובה [בשאלתו שבמאמר הקודם] נקדים מה שמובא לקמן דף רצט
ע"א, כי אברהם בחר בגלות לכפרת עונות ישראל במקום הגיהנם, כי
אברהם שהוא מקור החסד היה רוצה בחמלת הנשמה ובחמלת הגוף, אבל שניהם
אי אפשר, לכן בחר לישראל הגלות כי היא דין גשמי, ולא לגיהנם שהוא דין
רוחני שאינו כלה, וכאשר האריכו ישראל בגלות וסבלו כדי רשעתם, ועם כל
זה עדיין אינם ראויים להגאולה, לכן מדת החסד דאברהם תוסיף להאריך הגלות,
כדי שלא יהיה פתחון פה למדת הדין למנוע מהם שום טובה בעת הגאולה
השלימה, וזה שאמר להלן שנראה מדברי אברהם כאילו לא טוב בעיניו שיהיה
כבר הגאולה, כי יודע שישראל עדיין אינם הגונים בשלימות להגאולה, לכן הוא
מראה עצמו כאילו רוצה עוד בגלות, עד שימחו כל עונות ישראל לגמרי, ויהיו
ראויים להגאולה בתכלית השלימות.

וזה שאמר אֵלָא בְּהִיא שְׁעָתָא יתְעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם אלא
בעת הגאולה יעורר הקב"ה את אברהם שהוא במדת החסד, וַיִּימָא לֵיהּ,
קוּם ויאמר לו קום מן הקבר, דְּהָא מָטָא זְמַנָּא דְּאַנָּא פְּרִיק לְבָנֶיךָ כי הגיע
הזמן שאני גואל את בניך, לְמִיָּהֵב לוֹן אַגְר טַב עַל כָּל מַה דְּסִבְלוּ בְּגָלוּתָא
ולתת להם שכר טוב על כל מה שסבלו בגלות, וּמַגּוֹ דְּאַבְרָהָם הָוָה בְּזַבְיָנו
דְּלִהוֹן ולפי שאברהם היה בהסכמת מכירתם בגלות, דְּכְתִיב אִם לֹא פִי צוּרָם

אברהם, הוה ליה פמאן דלא טב בעיניו, ואחמי גרמיה פמאן דבעי דילקון על חוביהון יתיר, ויימא גבו מחוביהון גבו מחטאיהון, אמר ליה קדשא בריך הוא לאברהם, ידענא, פלא איהו מה דאמרת לאנפין, אנא אוף הכי לאנפין, אל תכלאי, אנא בעי לפייסא לך על בניך, לא תמנע טיבו מנהון, לא תמנע אגר טב מנהון, פמה וכמה סבלו על חוביהון, ובגיני כך אומר לצפון תני, והיינו אשר צפנת, ודא הוא מלה (ס"א דתהא) דתהיא מבשרת.

מתוך מדבש

מכרם וצורם דא אברהם זה הוא אברהם (כמטאר לקמן דף לט ע"א), הוה ליה פמאן דלא טב בעיניו לכן היה נראה מדבריו גם עתה כמי שאינו טוב בעיניו, ואחמי גרמיה פמאן דבעי דילקון על חוביהון יתיר ומראה בעצמו כאילו רוצה שילקו עוד יותר על עונותיהם, ויימא גבו מחוביהון גבו מחטאיהון ויאמר גבו ופרעו מעונותיהם גבו ופרעו מחטאותיהם, אמר ליה קדשא בריך הוא לאברהם אז יאמר הקב"ה לאברהם, ידענא, פלא איהו מה דאמרת לאנפין אני יודע שכל מה שאמרת הוא רק לפני, כדי שלא יהיה פתחון פה להמקטרג לקטרג עליהם, ולא ימנע מהם תכלית הטוב, לכן אנא אוף הכי לאנפין גם אני אתנהג עמהם לפני, ור"ל גם חבלי המשיח יהיה רק לפני להפחיד את ישראל שיעשו תשובה כדי שיהיו ראויים להגאולה בשלימות, לכן אומר הקב"ה לאברהם אל תכלאי אל תמנע יותר את שכר בניך, אנא בעי לפייסא לך על בניך ואני רוצה לפייס ולרצות אותך בשביל בניך, כי די להם לישראל במה שסבלו עד עתה בגלות ועמדו בעמקי הקליפות, לכן מעתה לא תמנע טיבו מנהון לא תמנע אגר טב מנהון אל תמנע החסד מהם אל תמנע השכר טוב מהם, כי כבר נתעכלו זוהמות העונות, וראויים הם לכל הטוב הצפון להם, פמה וכמה סבלו על חוביהון כי כבר כמה עונשים סבלו על עונותיהם, ובגיני כך ולכך כתוב אומר לצפון תני תן שכר הטוב, והיינו אשר צפנת וזהו מה שהקב"ה צפן וגנו ליראיו, ודא הוא מלה דתהא מבשרת וזהו הדבר הראשון שתבשר חפצי בה, על הגאולה ועל שכר טוב שעתיד הקב"ה לתת לבניו.

מאמר השכינה תשבע שלא תצא ממקום המקדש עד הגאולה

וְתוֹ תַבְשָׁר זְמַנָּא תְנִינָא, בְּשַׁעְתָּא דְשְׁכִינְתָּא תְסַלֵּק עַל הָהוּא
טוֹרָא עֲלָאָה, וְתַהֲךְ וְתַבְשָׁר לְאַבְהֶן, מִיַּד תַּהֲךְ לִירוּשָׁלַיִם,
וְתַחֲמִי לָהּ בְּחֶרְפְּנָא, תִּיעוּל לְצִיּוֹן, וְתַמָּן תִּקְרָקֵר קִירָא כְּמִלְקֶדְמִין,
עַל אֲתֵר בֵּי מוֹתְבָה, וְעַל יִקְרָא דִּילָה בְּהֵוָה אֲתֵר, וְתַמָּן אוּמִיָּאָת,
דְּלֹא תִיטוּל מִתַּמָּן וְלֹא תַפּוּק, עַד דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִפְרוּק
לְבִנְהָא, וְדָא חֲפְצִי בָּהּ תַבְשָׁר כְּמִלְקֶדְמִין, וְאַמְרַת (יִשְׁעִיָּה יב ו') צִהְלִי

מתוך מדבש

"מאמר השכינה תשבע שלא תצא ממקום המקדש עד הגאולה", יבואר
בו שלעת בשורת הגאולה תעורר השכינה על אורך הגלות, בצעקה כמו
בזמן החורבן, ותשבע שלא תצא ממקום המקדש עד שהשי"ת יגאל את
ישראל.

(מקור המאמר מהר פרשת שלח דף קעג ע"ב, ונצי"לרנו כרך יג עמ' רנז-רנ"ו)

וְתוֹ תַבְשָׁר זְמַנָּא תְנִינָא ועוד תבשר חפצי בה שהיא אמו של משיח פעם
שנית, כִּי בְּשַׁעְתָּא דְשְׁכִינְתָּא תְסַלֵּק עַל הָהוּא טוֹרָא עֲלָאָה בשעה
שהשכינה תעלה על אותו הר גבוה שהוא הר העברים כנ"ל, וְתַהֲךְ וְתַבְשָׁר
לְאַבְהֶן ומשם תלך לבשר להאבות את גאולת בניהם, אחר כך מִיַּד תַּהֲךְ
לִירוּשָׁלַיִם וְתַחֲמִי לָהּ בְּחֶרְפְּנָא מִיד השכינה תלך לירושלים ותראה אותה
עדיין בחורבנה, תִּיעוּל לְצִיּוֹן והיא תכנס לציון דהיינו לבית המקדש, וְתַמָּן
תִּקְרָקֵר קִירָא כְּמִלְקֶדְמִין ושם תצעק צעקות כבתחילה כמו בעת החורבן,
כמו שכתוב (יִשְׁעִיָּה כג ה') כִּי יוֹם מֵהוּמָה וְגו' מִקְרָקֵר קִיר וְשׁוּעַ אֵל הָהָר, פִּי
ביום חורבן ירושלים כשהאויבים הרסו בקיר החומות אז צעקה השכינה על
חורבן הר הבית והמקדש, עַל אֲתֵר בֵּי מוֹתְבָה וְעַל יִקְרָא דִּילָה בְּהֵוָה
אֲתֵר על מקום בית מושבה, ועל כבודה שהיה לה במקום ההוא, וגם עתה
תצעק השכינה על אריכת הגלות, וְתַמָּן אוּמִיָּאָת דְּלֹא תִיטוּל מִתַּמָּן וְלֹא
תַפּוּק ושם היא נשבעת שלא תלך ולא תצא משם, עַד דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
יִפְרוּק לְבִנְהָא עד שהקב"ה יגאל את בניה. וְדָא חֲפְצִי בָּהּ תַבְשָׁר כְּמִלְקֶדְמִין

וְרַנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי גְדוֹל בְּקִרְבֶּךָ וְגו', מֵאִי גְדוֹל בְּקִרְבֶּךָ, דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ אֲתִי לְגַבְהָ לְאַקְמָא לָהּ מַעְפְּרָא, וְיִימָא לָהּ (סס נב ז) הַתְּנַעֲרִי מַעְפָּר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם אִיהִי, וִירוּשָׁלַיִם שְׁמָהּ וְדָאִי.

מאמר השם הוי"ה יעמדהו למלך המשיח בכובע
ישועה על ראשו

לְסוּף תְּרִיסַר יְרַחִי, יְקוּם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל, דָּא מְלָכָא מְשִׁיחָא
דִּיתַעַר גּוֹ גְּנָתָא דְעֵדֶן, וְכָל אֵינּוֹן צְדִיקָא יַעֲטֹרוּן לִיה

מתוק מדבש

ואז חפצי בה שהיא אמו של משיח תבשר כמקודם, וְאַמְרַת ותאמר להשכינה
שיושבת בציון צִהְלִי וְרַנִּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי גְדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קדוש ישראל,
ושואל מֵאִי גְדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קדוש ישראל, ומשיב דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זהו
הקב"ה, דְּאִיהוּ אֲתִי לְגַבְהָ לְאַקְמָא לָהּ מַעְפְּרָא שהוא יבא אל השכינה
להקים אותה מעפרה, וְיִימָא לָהּ ויאמר לה הַתְּנַעֲרִי מַעְפָּר קוּמִי שְׁבִי
יְרוּשָׁלַיִם, ואומר כי יְרוּשָׁלַיִם אִיהִי השכינה היא שוכנת בירושלים, לכן
וִירוּשָׁלַיִם שְׁמָהּ וְדָאִי ירושלים היא שמה ודאי.

"מאמר השם הוי"ה יעמדהו למלך המשיח בכובע ישועה על ראשו"
יבואר בו שלעתיד יתפוצץ קול הקורא בכח חזק בין ענפי האילנות שבגן
עדן, התעוררו מלאכים קדושים עליונים, קומו מלפני המשיח, כי הגיע
זמן היחוד של קוב"ה ושכינתיה, ומקודם לכן תתקיים שביעת השכינה
לנקום נקמת ישראל מאויביהם שעינו אותם בגלות.

(מקור המאמר זוהר פרשת שמות דף ט ע"ב, ונצאורינו כרך ה עמ' עד-עה)

לְסוּף תְּרִיסַר יְרַחִי לְסוּף י"ב חדשים שעברו גזרות ושמדות על ישראל,
יְקוּם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל ומפרש דָּא מְלָכָא מְשִׁיחָא דִּיתַעַר גּוֹ גְּנָתָא

תָּמֹן, וַיַּחְגְּרוֹן לִיה מָאֲנִי זַיִּינָא בְּאַתְרוֹן רְשִׁימָן דְּמָאֲנִי דְּשָׂמָא
קְדִישָׁא.

וְקָלָא יתְפּוּצֵץ בְּעַנְפֵי אֵילָנִין דְּגֻנְתָּא, קָרִי בְּחִיל וְאָמַר, אַתְּעֵרוּ
קְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִין, קוּמוּ מִקְמֵי מְשִׁיחָא, הָא עֲדָנָא לְאַתְחַבְּרָא
אִיתְתָּא בְּבַעֲלָהּ, וּבַעֲלָהּ בְּעֵי לְנִקְמָא לָהּ נּוֹקְמִין דְּעִלְמָא, וְלֹאֲקָמָא
לָהּ וְלֹאֲנַעְרָא לָהּ מַעְפָּרָא, כְּדִין יְקוּמוּן כְּלָהּ, וַיַּחְגְּרוֹן לִיה
כְּמִלְקֶדְמִין מָאֲנִי זַיִּינָהּ, אַבְרָהָם מִיִּמִּינָהּ, יִצְחָק מִשְׁמָאלִיָּהּ, יַעֲקֹב

מתוק מדבש

דְּעָדָן זֶהוּ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שִׁתְעוּרֵר בְּתוֹךְ הַגֶּן עֵדֶן, וְכָל אֵינֹן צְדִיקָא יַעֲטֵרוּן
לִיה תָּמֹן וְכָל הַצְדִּיקִים שֶׁבִּג"ע יַעֲטֵרוּ אוֹתוֹ שֶׁם בִּשְׁם הוֹי"ה וּבִשְׁם אֲדֹנָי,
הַשֵּׁם הוֹי"ה מַעֲטִירוֹ כּוֹבַע יְשׁוּעָה עַל רֹאשׁוֹ, וְהַשֵּׁם אֲדֹנָי הוּא חֶרֶב לֵה' מֵלֶאֱחָ
דָּם חָגוּר עַל מַתְנֵיו, וְהֵינּוּ וַיַּחְגְּרוֹן לִיה מָאֲנִי זַיִּינָא בְּאַתְרוֹן רְשִׁימָן
דְּמָאֲנִי דְּשָׂמָא קְדִישָׁא וַיַּחְגְּרוּ אוֹתוֹ בְּכָל זֵינן בְּאוֹתִיּוֹת רְשׁוּמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
הַקְדוֹשׁ אֲדֹנָי.

וְקָלָא יתְפּוּצֵץ בְּעַנְפֵי אֵילָנִין דְּגֻנְתָּא וְקוֹל יתְפּוּצֵץ בְּעַנְפֵי הָאֵילָנוֹת שֶׁבִּגן,
קָרִי בְּחִיל וְאָמַר יִקְרָא בְּכַח חֹזֶק וְיֹאמַר, אַתְּעֵרוּ קְדִישֵׁי עֲלִיוֹנִין
קוּמוּ מִקְמֵי מְשִׁיחָא הַתְעוּרְרוּ מֵלֹאכִים קְדוּשִׁים הַעֲלִיּוֹנִים קוּמוּ מִלִּפְנֵי הַמְּשִׁיחַ,
הָא עֲדָנָא לְאַתְחַבְּרָא אִיתְתָּא בְּבַעֲלָהּ הִנֵּה הִגִּיעַ הַזְּמַן לְהַתְחַבֵּר אִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ
בְּסוּד יַחֲוֹד קוֹב"ה וּשְׂכִינִתָּהּ, וּבַעֲלָהּ בְּעֵי לְנִקְמָא לָהּ נּוֹקְמִין דְּעִלְמָא
וּלִפְנֵי הַיַּחֲוֹד בַּעֲלָה רוּצָה לְנִקּוּם בְּשִׁבִּילָה נְקֻמוֹת בְּעוֹלָם, מִפְּנֵי שֶׁנִּשְׁבַּעַה הַשְּׂכִינָה
שְׂאִינָה מִתְחַבֵּרֶת לוֹ עַד שֶׁיִּנְקוּם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת כָּל הַגּוֹיִם שְׂעִינוּ וְצִיעֵרוּ
וְהִרְגוּ אוֹתָם בַּגּוֹלוֹת, וְלֹאֲקָמָא לָהּ וְלֹאֲנַעְרָא לָהּ מַעְפָּרָא וְאַחֲרַיִךְ כֵּן לַהֲקִים
אוֹתָהּ וּלְנַעֲרָה מַעֲפָרָה, כְּדִין יְקוּמוּן כְּלָהּ וַיַּחְגְּרוֹן לִיה כְּמִלְקֶדְמִין מָאֲנִי
זַיִּינָהּ אִזּוּ יְקוּמוּ כָּל הַצְדִּיקִים שֶׁבִּג"ע וַיַּחְגְּרוּ לַמְּשִׁיחַ כָּלִי זַיִּין כְּמִקְדָּם כִּדִּי
לְנִקּוּם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַגּוֹיִם, אַבְרָהָם מִיִּמִּינָהּ, יִצְחָק מִשְׁמָאלִיָּהּ,
יַעֲקֹב מִיָּמִינָהּ אַבְרָהָם יַחְגּוּר לַמְּשִׁיחַ מִיִּמִּינוֹ מִהַחֲסָד, יִצְחָק מִשְׁמָאלוֹ מִהַגְּבוּרָה,

קמיה, מִשֶּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא עַל כָּל אֱלִין צְדִיקָא אָזִיל וְרָקִיד
גוּ גִנְתָּא דְעֵדֶן.

מאמר צורת חורבן המקדש וצערן של ישראל חקוק
בגן עדן

כִּיּוֹן דְּאַתְתַּקֵּן מְשִׁיחַ עַל יְדָא דְצְדִיקָא בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן, יַעוּל בְּהֵוֹא
דְּיֻכְתָּא דְאַקְרִי ק"ן צְפוּר פְּמִלְקָדְמִין, וְחָמִי תַמָּן הֵוֹא
דְּיוֹקְנָא דְחֻרְבַּן בֵּית מִקְדָּשָׁא וְכָלְהוּ צְדִיקָא דְאַתְקַטְלוּ בֵּיה, כְּדִין

מתוך מדבש

יעקב מלפניו מצד התפארת, מִשֶּׁה רַעֲיָא מְהִימָנָא עַל כָּל אֱלִין צְדִיקָא
אָזִיל וְרָקִיד גוּ גִנְתָּא דְעֵדֶן ומשה רועה הנאמן שהוא בחי' דעת הוא מעל
כל הצדיקים, והוא הולך ורוקד בתוך הגן עדן שהוא סוד המלכות להמשיך לה
השמחה מהבינה ששם מקור השמחה.

"מאמר צורת חורבן המקדש וצערן של ישראל חקוק בגן עדן", בו
יתבאר שלאחר שמלך המשיח יתוקן ע"י הצדיקים שבגן עדן, יכנס להיכל
קדש קדשים ויראה שם צורת החורבן, והצדיקים שנהרגו על קידוש השם,
אזי יקנא את קנאת ישראל מהאומות, ויעורר רחמים אליהם.

(מקור המאמר גדילוג זוהר פרשת שמות דף ט ע"ב, וצלארינו כרך ה עמ' עה-פה)

כִּיּוֹן דְּאַתְתַּקֵּן מְשִׁיחַ עַל יְדָא דְצְדִיקָא בְּגִנְתָּא דְעֵדֶן כִּיּוֹן שְׁנַתְקֵן הַמְשִׁיחַ
עַל יְדֵי הַצְדִּיקִים בִּג"ע, ר"ל מצד הספירות התחתונות ששם אחיזת הצדיקים,
יַעוּל בְּהֵוֹא דְיֻכְתָּא דְאַקְרִי ק"ן צְפוּר פְּמִלְקָדְמִין יכנס משיח כמקודם
במקום ההוא הנקרא קן צפור, שהוא בהיכל קדש קדשים שהוא סוד הבינה כדי
להתתקן מהספירות העליונות, וְחָמִי תַמָּן הֵוֹא דְיֻכְתָּא דְחֻרְבַּן בֵּית מִקְדָּשָׁא
וְכָלְהוּ צְדִיקָא דְאַתְקַטְלוּ בֵּיה ויראה שם צורת חורבן בית המקדש ואת
כל הצדיקים שנהרגו בו, מפני שהבינה דינין מתערין מנה, ושם נצטייר צערן
של ישראל, בסוד בכל צרתם ל'א צר, פ'י לא' שהיא הבינה צר, כְּדִין נָטִיל
מִתַּמָּן עֶשֶׂר לְבוּשִׁין וְאֵינוֹן עֶשֶׂר לְבוּשֵׁי קִנְיָהּ אוֹ לֹקַח מִהִבְינָה עֲשֵׂרָה

נָטִיל מִתֶּמֶן עֶשֶׂר לְבוּשִׁין, וְאִינוּן (נ"א וְאִקְרוּן) עֶשֶׂר לְבוּשֵׁי קִנְיָה, וְיִתְגַּנִּיז תֶּמֶן אַרְבָּעִין יוֹמִין דְּלֹא אֶתְגַּלִּיָּא כָּלָל. [וכו'].

בַּהֲהוּא יוֹמָא מִלְפָּא מְשִׁיחָא שְׁאֲרֵי וִיכְנוּשׁ גְּלוּתָא מְסִיפִי עֲלֵמָא עַד סִיפִי עֲלֵמָא, כִּמְה דָּאֵת אָמַר (דגריס ל ד) אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם וְגו', מִהֲהוּא יוֹמָא כָּל אֶתִּין וְנִסִּין וְגִבּוֹרָאן דְּעֵבֶד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמִצְרִים יַעֲבִיד לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, כִּמְה דָּאֵת אָמַר (מכס 1 טו) כִּימִי צֵאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

מתוק מדבש

לבושים נגד העשר ספירות שבה שהם עשרה לבושי קנאה, שכולם מסכימות לדין ולקנאה, דין טוב לרחם על ישראל, ולקנאות את קנאתם מאומות העולם, וְיִתְגַּנִּיז תֶּמֶן אַרְבָּעִין יוֹמִין דְּלֹא אֶתְגַּלִּיָּא כָּלָל וְיִתְגַּנִּיז וִיסַתֵּת שֵׁם אַרְבַּעִים יוֹם שֶׁלֹּא יִתְגַּלֵּה כָּלָל, כִּי כָל בַּח' הַבִּינָה הִיא בַּמ' יוֹם מִפְּנֵי שֶׁהִיא סוּד מ' כִּנ"ל, [וכו'].

והנה בין זה לזה יתגרשו ישראל אל המדבר, ושם יהיה קבוץ גלויות, שהם שלש גלויות, א' עשרת השבטים, ב' גלות יהודה מבית ראשון, ג' גלות בית שני, וכולם יצאו אל המדבר ושם יהיה קימת השכינה, ויראה לפני ישראל כאש אוכלת, וז"ש בַּהֲהוּא יוֹמָא מִלְפָּא מְשִׁיחָא שְׁאֲרֵי וִיכְנוּשׁ גְּלוּתָא מְסִיפִי עֲלֵמָא עַד סִיפִי עֲלֵמָא ביום ההוא מלך המשיח יתחיל ויקבץ כל הגלויות מסוף העולם עד סוף העולם כִּמְה דָּאֵת אָמַר, אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך, מִהֲהוּא יוֹמָא כָּל אֶתִּין וְנִסִּין וְגִבּוֹרָאן דְּעֵבֶד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמִצְרִים יַעֲבִיד לוֹן לְיִשְׂרָאֵל מאותו היום והלאה יעשה הקב"ה לישראל כל האותות והנסים והגבורות שעשה הקב"ה לישראל במצרים כִּמְה דָּאֵת אָמַר כִּימִי צֵאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֵּן אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת בגאולה העתידה, ומה שחסרה השכינה מיום מעשה העגל ואילך יעשה עתה וישראלים ויעשה גבורות נסים ונפלאות בב"א. (רמ"ק ומפרשים)

מאמר בהתגלות המשיח יתעוררו נסים גדולים בעולם
אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, אלעזר, בזמנא דיתער
מלפא משיחא, פמה אתין ונסין אחרנין יתערון בעלמא.
תא חזי, בגנתא דעדן דלתתא אית אתר חד גניז וטמיר דלא
אתידע, ואיהו מרקמא בכמה גוונים, וביה גניזין אלף היכלין
דכסופין, ולית מאן דעייל בהו פר משיח, דאיהו קאים תדיר
בגנתא דעדן.

מתוק מדבש

"מאמר בהתגלות המשיח יתעוררו נסים גדולים בעולם", בו יתבאר
שיש מקום נעלם בגן עדן של מטה שבו נכנס ראש נשמות ומרכבות
הצדיקים שהוא מלך המשיח, בעתות ראשי חדשים ובימים טובים כדי
להשתעשע בהיכלין דכסופין בזמנים אלו שהמלכות מאירה.

(מקור המאמר זוהר פרשת שמות דף ט ע"א, וצ"לורינו כך ה עמ' סח)

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, אלעזר, בזמנא דיתער מלפא
משיחא בזמן שיתעורר מלך המשיח להתגלות בעולם, אז פמה אתין
ונסין אחרנין יתערון בעלמא כמה אותות ונסים אחרים חוץ ממה שנזכר
לעיל יתעוררו בעולם מצד היסוד הנקרא אות ונס. תא חזי, בגנתא דעדן
דלתתא בא וראה בגן עדן של מטה שהוא כנגד מדת המלכות, אית אתר
חד גניז וטמיר דלא אתידע יש מקום אחד גנוז ונעלם שלא נודע גם
לנשמות שבג"ע, והוא כנגד הג' ראשונות [כתר חכמה בינה] כי גניז מצד הכתר,
וטמיר מצד החכמה, ולא אתידע מצד הבינה, ואינו מתגלה אפילו בדעת, ואיהו
מרקמא בכמה גוונים והוא מרוקם בכמה גוונים וצירורים היינו בכמה מיני
אורות נעלמים, וביה גניזין אלף היכלין דכסופין ובו גנוזים אלף היכלות
נחמדים שהם מלאים תענוגים רוחניים נפלאים, והם מצד הבינה שבה סוד האלף,
כי בה הם כללות הספירות שהם עשר, ועשר מעשר עד אלף, ולית מאן דעייל
בהו פר משיח ואין מי שיכנס בהם אלא מלך המשיח, שהוא כנגד מדת
המלכות שהיא כלולה משמן המשחה מהחכמה והבינה, דאיהו קאים תדיר
בגנתא דעדן שהוא עומד תמיד בגן עדן, בסוד הנקודה האמצעית.

וְכָל גִּנְתָּא מִסְחָרָא בְּרִיתִיכִין סְגִיאיִן דְּצַדִּיקָא, וּמְשִׁיחַ קָאִים
עַלֵּיהּ, וְעַל כָּמָה חִילִין וּמְשִׁירֵיין דְּנִשְׁמָתִין דְּצַדִּיקָא תַּמָּן,
וּבְרָאשֵׁי יְרַחֵי וּבִזְמַנֵּי וּבְשַׁבְּתֵי מְשִׁיחַ עָאֵל בְּהֵוּא אַתָּר,
לְאַשְׁתַּעֲשָׂא בְּכָל אֵינוֹן הִיכְלִין.

מאמר מקול בכיית המשיח יודעזע כל הגן עדן
בְּהֵוּא אַתָּר מְרַקְמָן דִּיּוֹקְנִין דְּכָל שְׂאָר עַמִּין, דְּאַתְכִּנְשׁוּ עַלֵּיהּ
דִּישְׂרָאֵל לְאַבְאָשָׁא לֹון, עָאֵל בְּהֵוּא אַתָּר, זָקִיף עֵינוּי

מתוק מדבש

וְכָל גִּנְתָּא מִסְחָרָא בְּרִיתִיכִין סְגִיאיִן דְּצַדִּיקָא וְכָל הַגֵּן מְסוּבָּב בְּמִרְכָּבוֹת
רְבוֹת שֶׁל הַצַּדִּיקִים, וּמְשִׁיחַ קָאִים עַלֵּיהּ וּמְשִׁיחַ עוֹמֵד לְמַעַלָּה מֵהֶם,
כִּי הוּא הָרֹאשׁ לָהֶם, וְעַל כָּמָה חִילִין וּמְשִׁירֵיין דְּנִשְׁמָתִין דְּצַדִּיקָא תַּמָּן
וְגַם הוּא הָרֹאשׁ עַל כָּמָה צְבָאוֹת וּמַחֲנוֹת שֶׁל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שֶׁהֵם שֵׁם בִּג"ע,
וּבְרָאשֵׁי יְרַחֵי וּבִזְמַנֵּי וּבְשַׁבְּתֵי מְשִׁיחַ עָאֵל בְּהֵוּא אַתָּר לְאַשְׁתַּעֲשָׂא
בְּכָל אֵינוֹן הִיכְלִין וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים וּבִזְמַנֵּי הַמוֹעֲדִים וּבְשַׁבְּתוֹת מְשִׁיחַ נִכְנָס
בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם שִׁישׁ שֵׁם הָאֵלֶף הִיכְלִין דְּכִסּוּפִין לְהַשְׁתַּעֲשֹׁעַ בְּכָל אוֹתָם הַתַּעֲנוּגִים
דָּשֵׁם, כִּי בְּכָל הַזְמַנִּים הָאֵלּוּ יֵשׁ הַתַּחֲדָּשׁוֹת שֶׁהַמַּלְכוּת מְאִירָה מִלְּמַעַלָּה לְכֵן גַּם
הַמְשִׁיחַ שֶׁהוּא מִבְּחִי מַלְכוּת עוֹלָה לְהַשְׁתַּעֲשֹׁעַ בַּהִיכְלוֹת הָהֵם [וְכוּ'].

"מאמר מקול בכיית המשיח יודעזע כל הגן עדן", יבואר בו ענין
בכיית המשיח בגן עדן על צערן של ישראל ובכיית הצדיקים עמו, עד
שריבי רבבות מחנות מלאכים יודעזעו לקולם, אזי יגיע לכסא העליון
לעורר רחמים.

(מקור המאמר זהו פרשת שמות דף ט ע"א, ונצאורינו כך ה עמ' סטעא)

בְּהֵוּא אַתָּר מְרַקְמָן דִּיּוֹקְנִין דְּכָל שְׂאָר עַמִּין וּבַמָּקוֹם הַהוּא שֶׁל הַקֵּן
צָפוֹר [בַּהִיכָל קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים שֶׁבְּבַחֲנִית בִּינָה] מְרוֹקְמוֹת וּמַצִּיּוֹרוֹת בְּבִגְד
הַנִּקְרָא פּוֹרְפִּירָא דְּמִלְכָּא הַצּוֹרוֹת שֶׁל כָּל הָעַמִּים הָהֵם דְּאַתְכִּנְשׁוּ עַלֵּיהּ
דִּישְׂרָאֵל לְאַבְאָשָׁא לֹון שֶׁנִּתְקַבְּצוּ עַל יִשְׂרָאֵל לְהִרְעֵ לָהֶם, עָאֵל בְּהֵוּא אַתָּר

וְחֲזִי אֲבֹהֶן דְּעָאֲלִין בְּחֶרֶפֶן בֵּית אֱלֹהִ"א, עַד דְּחֲמֵי לְרַחֵל דְּדַמְעָהָא
בְּאַנְפָּהָא, וְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְנַחֵם לָהּ, וְלֹא צְבִיאת לְקַבְּלָא
תְּנַחוּמִין, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ירמיה לא יד) מֵאֲנָה לְהַנְחֵם עַל בְּנִיָּה,
כְּדִין מְשִׁיחַ אָרִים קָלִיָּה וּבְכִי, וְאַזְדַּעְזַע כָּל גְּנָתָא דְּעֵדָן, וְכָל
אֵינוֹן צְדִיקָא דְתַמָּן גָּעוּ וּבָכוּ עִמָּיה, גָּעִי וּבְכִי זְמָנָא תְּנִינָא,
וְאַזְדַּעְזַע הֵהוּא רְקִיעַ דְּעַל גְּבִי גְּנָתָא, אֶלְף וְחֲמֵשׁ מֵאָה רְבּוּא
מִשְׁרִיין עֲלָאִין, עַד דְּמָטִי לְגוּ פְּרִסְיָא עֲלָאָה, כְּדִין קִדְשָׁא בְּרִיף

מתוק מדבש

זְקִיף עֵינוֹי וְחֲזִי אֲבֹהֶן דְּעָאֲלִין בְּחֶרֶפֶן בֵּית אֱלֹהִ"א וּמְשִׁיחַ נִכְנַס בַּמָּקוֹם
הַהוּא וּזְקִיף עֵינוֹי וּרְוָאָה אֶת צוּרוֹת הָאֲבוֹת כְּשֶׁנִּכְנְסוּ בְּבֵית הָאֱלֹהִיִּים בַּעַת הַחוּרְבָן,
עַד דְּחֲמֵי לְרַחֵל דְּדַמְעָהָא בְּאַנְפָּהָא עַד שְׂרֻוּאָה אֶת רַחֵל שְׂדַמְעָתָה עַל פְּנֵיהָ,
וְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא מְנַחֵם לָהּ וְלֹא צְבִיאת לְקַבְּלָא תְּנַחוּמִין וְהַקְּבִי"ה
מְנַחֵם אוֹתָהּ וְאִינָה רוּצָה לְקַבֵּל תְּנַחוּמִין כְּמָה דְּאֵת אָמַר רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנִיָּה
מֵאֲנָה לְהַנְחֵם עַל בְּנִיָּה כִּי אֵינוֹ, כְּדִין מְשִׁיחַ אָרִים קָלִיָּה וּבְכִי אִז
מְשִׁיחַ מְרִים קוּלוֹ וּבּוֹכָה, וְאַזְדַּעְזַע כָּל גְּנָתָא דְּעֵדָן וּמִזְדַּעְזַע וּנְחָרַד כָּל הַגֵּן
עֵדֶן, וְכָל אֵינוֹן צְדִיקָא דְתַמָּן גָּעוּ וּבָכוּ עִמָּיה וְכָל אוֹתָם הַצְדִּיקִים שֶׁהֵם
שֵׁם צוּעִקִים וּבּוֹכִים עִמוֹ, כִּי זֹאת הַבְּכִיָּה הִיא נֶגֶד צַעַר הַתַּחַתּוֹנִים לִכֵּן בּוֹכִים
עִמוֹ הַצְדִּיקִים שֶׁהִיוּ בַּעוֹלָם הַזֶּה. אַחֵר כֵּךְ גָּעִי וּבְכִי זְמָנָא תְּנִינָא הַמְשִׁיחַ
צוּעֵק וּבּוֹכָה פַּעַם שְׁנִית כְּנֶגֶד צַעַר הָעֲלִיוֹנִים שֶׁהֵם בַּצַּעַר עַל צַעֲרָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
וְלִכְךָ וְאַזְדַּעְזַע הֵהוּא רְקִיעַ דְּעַל גְּבִי גְּנָתָא מִזְדַּעְזַע אוֹתוֹ הַרְקִיעַ שֶׁעַל הַגֵּן,
שֶׁהוּא נֶגֶד הַדַּעַת שֶׁעַל שְׁבַע הַסְּפִירוֹת הַתַּחַתּוֹנוֹת, אֶלְף וְחֲמֵשׁ מֵאָה רְבּוּא
מִשְׁרִיין עֲלָאִין אֶלְף וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת רְבּוּא מַחֲנוֹת מַלְאָכִים עֲלִיוֹנִים שֶׁהֵם מִצַּד
הַבִּינָה שֶׁהִיא סוּד אֶלְף ה"א, עַד דְּמָטִי לְגוּ פְּרִסְיָא עֲלָאָה עַד שֶׁהַמְשִׁיחַ
מִגִּיעַ לְכַסֵּא הָעֲלִיוֹן, שֶׁהוּא סוּד הַמַּלְכוּת, כְּדִין קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא רְמִיז
לְהֵהוּא צִפְרָא אִז הַקְּבִי"ה רוּמוֹ לְצַפּוֹר הַהִיא, שֶׁהִיא מֵלֶאךְ מִט"ט, וְעָאֵל

הוא רָמִיז לְהֵהוּא צַפְרָא, וְעָאֵל לְהֵהוּא קֵן דִּילָהּ, וַיִּתְּבֵא לְגַבִּי
מְשִׁיחַ וְקָרִי מַה דְּקָרִי, וְאַתְעֵר מַה דְּאַתְעֵר.

עַד דְּמָגוּ בְּרִסְיָא קְדִישָׁא, אֶתְקָרִי תֵּלֶת זְמַנִּין הֵהוּא קֵן צְפוֹר
וּמְשִׁיחַ, וְכֵלָא סִלְקִין לְעִילָא, וְאוֹמִי לוֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַעֲבָרָא מִלְכוּ חֵיבָא מִן עֲלָמָא עַל יְדָא דְּמְשִׁיחַ, וּלְנִקְמָא נִקְמִין
דִּישְׂרָאֵל, וְכֹל אֵינּוֹן טְבוּן דְּזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד
לְעַמִּיהָ.

מתוק מדבש

לְהֵהוּא קֵן דִּילָהּ וְהַצְפוֹר נִכְנַסֶּת לְהִיכַל שְׁלֵה הַנִּקְרָא קֵן צְפוֹר, וַיִּתְּבֵא לְגַבִּי
מְשִׁיחַ וְהִיא יוֹשֶׁבֶת אֶצֶל הַמְּשִׁיחַ, וְקָרִי מַה דְּקָרִי וְקוֹרֵאת מַה שְׁקוֹרֵאת,
וְאַתְעֵר מַה דְּאַתְעֵר וְעִי"ז הִיא מַעוֹרֶרֶת מַה שְׁמַעוֹרֶרֶת לְמַעֲלָה.

עַד דְּמָגוּ בְּרִסְיָא קְדִישָׁא אֶתְקָרִי תֵּלֶת זְמַנִּין הֵהוּא קֵן צְפוֹר וּמְשִׁיחַ
עַד שְׁמִתוֹךְ הַכֶּסֶּא הַקְּדוֹשׁ שֶׁהוּא הַמַּלְכוּת דְּאַצִּילוֹת נִקְרָאִים ג' פַּעֲמִים קֵן
צְפוֹר שֶׁהוּא מֵלֶאכֶּךָ מִט"ט וּמְשִׁיחַ שְׁנִמְצָא שֵׁם, וְכֵלָא סִלְקִין לְעִילָא וְכוּלָם
עוֹלִים לְמַעֲלָה אֶל הַמַּלְכוּת, וְאוֹמִי לוֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעֲבָרָא מִלְכוּ
חֵיבָא מִן עֲלָמָא עַל יְדָא דְּמְשִׁיחַ וּלְנִקְמָא נִקְמִין דִּישְׂרָאֵל וְנִשְׁבַּע לָהֶם
הַקֶּב"ה שֶׁהוּא הַמַּלְכוּת לְהַעֲבִיר וּלְבַטֵּל מַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִן הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ
וּלְנִקְמָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְכֹל אֵינּוֹן טְבוּן דְּזַמִּין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמַעַבְד לְעַמִּיהָ וְגַם נִשְׁבַּע לָהֶם הַקֶּב"ה שְׁכֹל אוֹתָם הַטּוֹבוֹת שֶׁהִבְטִיחַ לְיִשְׂרָאֵל,
שֶׁהוּא עֵתִיד לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ.

מאמר הקב"ה יפיים את השכינה ויקימה מעפר גלותה
 לזמנא דאתי, ובת צור, דא סטרא דעשו ושאר עמין דאעקו
 לזן לישראל, ועד השתא הוו אעקין לזן בחובייהו, כמה
 דאת אמר (ישעיה נט יט) פי יבוא כנהר צר רוח יהו"ה נוססה בו,
 פדין ישראל יהדרון בתיובתא שלימתא קמי קדשא בריה הוא,
 דאתחזי באינון עקתין סגיאין דאתיין עלייהו, כמאן דאשתכח
 דוכרניהון לעלא, וכד אינון הדרן בתיובתא בלבא שלימא,
 כגוונא דכתיב (דברים ז ד) בצר לה ומצאוך וגומר, ושבת עד יהו"ה
 אלהיך, ישוב מלפא לבי מטרוניתא לפייסא לה, ועל דא (ישעיה

מתוק מדבש

"מאמר הקב"ה יפיים את השכינה ויקימה מעפר גלותה", יתבאר בו
 שעל ידי תשובתן של ישראל בלב שלם מרוב סבלם יחזור השי"ת לבית
 השכינה לפייסה.

(מקור המאמר צהר חדש פרשת חקת דף סה ע"א, וצילאוריו כרך 3 עמ' תקד)

לזמנא דאתי לעתיד לבא [יתקיים], ובת צור, דא סטרא דעשו ושאר
 עמין דאעקו לזן לישראל זה צד של עשו ושאר העמים שהצירו
 לישראל, ועד השתא הוו אעקין לזן בחובייהו ועד עתה היו מצירים להם
 בעונותיהם, כמה דאת אמר כמו שנאמר פי יבוא כנהר צר שנאמר על
 גוג ומגוג הנקראים צר, רוח יהו"ה נוססה בו פי רוח ה' אוכלת בו ותכלנו
 מן העולם, לכן נקראים שאר העמים "בת צור", פדין ישראל יהדרון בתיובתא
 שלימתא קמי קדשא בריה הוא אז ישראל יחזור בתשובה שלימה לפני
 הקב"ה, דאתחזי באינון עקתין סגיאין דאתיין עלייהו לפי שהיה נראה
 באותם הצרות הרבות שבאו עליהם, כמאן דאשתכח דוכרניהון לעלא כמי
 שנשכח זכרונם למעלה, וכד אינון הדרן בתיובתא בלבא שלימא אבל
 כשהם חוזרים בתשובה בלב שלם, אז הוא כגוונא דכתיב כעין שכתוב בצר
 לה ומצאוך כל הדברים האלו, דהיינו כל העונשים הנאמרים שם, ושבת עד
 יהו"ה אלהיך ושמת בקולו, ואז ישוב מלפא לבי מטרוניתא לפייסא
 לה יחזור המלך שהוא התפארת לבית המלכה שהיא המלכות, לפייס ולרצות

טו כ) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, דָּא מְלָכָא דְאַתִּי לְבֵי מְטְרוֹנִיתָא, בְּגִין דְּבִנִּי בֵּיתָה פְּלָהוּ שְׁלָמִין קָמָה, אֲתִי לְאַקְמָא לָהּ מַעֲפָרָא.

מאמר ישראל יצאו מהגלות עם השכינה בשמחה
שְׁמָחָה דָּא פְּנִסַת יִשְׂרָאֵל, וְשְׁמָחָה הָא אוֹקְמוּהָ, פְּדֻכְתִּיב (ישעיה
ה' יב) פִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ וְגו', וְזִמְנִין יִשְׂרָאֵל לְנִפְקָא מִן
גְּלוּתָא בְּהֵאֵי שְׁמָחָה, וּמֵאֵן אִיהִי, פְּנִסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא עֲבִדוּ
אֶת יְהו"ה בְּשִׁמְחָה.

מתוך מדבש

אותה, וְעַל דָּא וְעַל זֶה נֹאמֵר אַחֵר כֵּךְ וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, כִּי גּוֹאֵל דָּא
מְלָכָא דְאַתִּי לְבֵי מְטְרוֹנִיתָא זֶהוּ הַמֶּלֶךְ הַבֵּא לְבֵית הַמַּלְכָּה, בְּגִין דְּבִנִּי
בֵּיתָה פְּלָהוּ שְׁלָמִין קָמָה לִפִּי שְׁכַל בְּנֵי בֵּיתָה שְׁלָמִים הֵם לִפְנֵיהָ, לְכֵן אֲתִי
לְאַקְמָא לָהּ מַעֲפָרָא בֵּא הַמֶּלֶךְ לְהַקִּים אוֹתָהּ מַעֲפֵר גְּלוּתָהּ.

"מאמר ישראל יצאו מהגלות עם השכינה בשמחה", בו יבואר ענין
הכתוב עבדו את ה' בשמחה, דהיינו שלימות העבודה להשי"ת בהתייחדות
גמורה עם שכינתו הקדושה.

(מקור המאמר זוהר פרשת ויקרא דף ט ע"ב, וצנזאורינו כרך י עמ' פג)

שְׁמָחָה דָּא פְּנִסַת יִשְׂרָאֵל שְׁמָחָה נִקְרֵאת כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל שְׁהִיא הַשְׁכִּינָה, וְשְׁמָחָה
הָא אוֹקְמוּהָ וְשְׁמָחָה הָרִי כְּכֵר בִּיאָרוּ הַחֲבֵרִים שְׁהִיא הַשְׁכִּינָה פְּדֻכְתִּיב
פִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ וְגו' שְׁפִירוּשׁוּ וְזִמְנִין יִשְׂרָאֵל לְנִפְקָא מִן גְּלוּתָא
בְּהֵאֵי שְׁמָחָה שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְצֵאת מִן הַגְּלוּת בְּזוּ הַשְׁמָחָה, וּמֵאֵן אִיהִי,
פְּנִסַת יִשְׂרָאֵל וּמִי הִיא הַשְׁמָחָה, וְאִמֵּר הִיא הַשְׁכִּינָה, וְעַל דָּא וְעַל זֶה נֹאמֵר
עֲבִדוּ אֶת יְהו"ה בְּשִׁמְחָה ר"ל שְׁלֵא יִהְיֶה הַעֲבֹדָה אֶל הַשֵּׁם הַיְיָ שְׁהוּא
הַתְּפֹאֶרֶת בְּלִי כְּנִיסָתוֹ עִם הַמַּלְכוּת, שְׁח"ו זֶה מִפְּרִיד אֱלוֹף וְחַיִּיב מִיתָה, אֵלֹא
יִיחַד אֶת הַתְּפֹאֶרֶת הַנִּקְרָא הַיְיָ עִם הַמַּלְכוּת הַנִּקְרֵאת שְׁמָחָה.

מאמר כל הנסים יהיו בארץ ישראל מקום קבורת האבות
 בַּהֲהוּא זִמְנָא תִּלְתַּת אַבְהֵן מִתְקַשְׁרִין בְּגְבוּרָה, וְאַתְעֵבִידוּ בָּהּ
 תְּרוּעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה, וּבְהוֹן רַעָה תְּרוּעָעָה וְגוֹמֵר,
 וְדָא יֵהָא בְּסוּף יוֹמִיָא, וְכָל אֲתִין אֵלִין בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל יֵהוֹן,
 בְּגִין דְּתַמְן חֲבֵרוֹן דְּאַבְהֵן תַּמְן קְבוּרִים.

מתוק מדבש

"מאמר כל הנסים יהיו בארץ ישראל מקום קבורת האבות", בו יבואר
 ששלשת בחינות האבות הקדושים יתקשרו בגבורה לשבר כח האומות
 ע"י תקיעות תש"ת, וכל הנסים הגדולים יהיו בארץ הקודש מקום קבורת
 האבות שבמערות המכפלה, ואז יתגלה מלכות שמים במהרה.

(מקור המאמר נמקונו זהר מיקון יג דף כח ע"ב, ונציאורינו כך כ' עמ' ממג)

בַּהֲהוּא זִמְנָא לפני ביאת המשיח, תִּלְתַּת אַבְהֵן מִתְקַשְׁרִין בְּגְבוּרָה השלשה
 אבות שהם חסד גבורה תפארת דמלכות יתקשרו בגבורה דתפארת לדון
 את העולם, וְאַתְעֵבִידוּ בָּהּ ויעשו בה תְּרוּעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה שהם סוד
 חסד גבורה תפארת, וּבְהוֹן ובהם יתקיים מה שכתוב רַעָה תְּרוּעָעָה וְגוֹמֵר
 לשבר את כח האומות העולם, ואמר וְדָא יֵהָא בְּסוּף יוֹמִיָא וזה יהיה בסוף
 הימים לפני ביאת המשיח, שאז כל השלשה קולות של שופר תקיעה שברים
 תרועה יפעלו בגבורות דמלכות, כדי לדון ולשבר את כח האומות, וְכָל אֲתִין
 אֵלִין בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל יֵהוֹן וכל אלו האותות והנסים יהיו בארץ ישראל
 שהיא סוד המלכות, כדי לגרש משם את האומות השולטות שם, בְּגִין דְּתַמְן
 חֲבֵרוֹן דְּאַבְהֵן תַּמְן קְבוּרִים לפי ששם הוא חבֵרוֹן שהאבות שהם סוד חסד
 גבורה תפארת קבורים שם במערת המכפלה, שבזכותם יהיו כל הנסים האלו,
 ואז תתגלה מלכותו יתברך בחבֵרוֹן יחד עם האבות, ואז יהיה יחוד האמיתי
 בסוד חסד גבורה תפארת מלכות שהם מרכבה עליונה בב"א.

מאמר ישראל קדושים ישלטו במלכות על כל העולם עד עלות השחר, דאתעבר שולטנותיה ואתחלף, וכך הוא לזמנא דאתי, בגין דגלותא השתא פליליא דמיא, ואיהו ליליא, ושלטא ההוא אבק על ישראל, ואינון שכיבי לעפרא (אחרא), עד דיסתלק נהורא ויתנהר יממא, וכדין ישלטון ישראל, ולהון יתהיב מלכותא דאינון קדישי עליונים, כמה דאת אמר (דנאל 1 כו) ומלכותא ושלטנא ורבנותא די מלכות תחות כל שמיא, יהיבת לעם קדישי עליונים, מלכותה מלכות עלם,

מתוק מדבש

"מאמר ישראל קדושים ישלטו במלכות על כל העולם", יתבאר בו שומן ממשלת שרו של עשו שהוא חס"מ יסתיים ויעלה אור צמיחת הגאולה, אז ממשלת האומות יבטל כליל וישראל קדושים ישלטו במלכות וגדולה תחת כל השמים.

(מקור המאמר צהר פרשת ושלח דף קע ע"א, וצנזורינו כך ג עמ' תקמז-תקמג)

[ויאבק איש עמו] עד עלות השחר למה רק עד אז, ואמר דאתעבר שולטנותיה ואתחלף לפי שאז עברה וחלפה ממשלת שרו של עשו, וכך הוא לזמנא דאתי וכך יהיה לעתיד לבא, בגין דגלותא השתא פליליא דמיא לפי שהגלות דומה ללילה, ואיהו ליליא והיא באמת חשך כלילה מחמת רבוי הצרות, ושלטא ההוא אבק על ישראל ושולט אותו האבק שהוא הנוקבא דס"מ על ישראל, ואינון שכיבי לעפרא אחרא והם שוכבים ומושכים לעפר אחר דהיינו אבק באמת, עד דיסתלק נהורא עד שיעלה האור שהוא תחילת צמיחת אור הגאולה, ויתנהר יממא ואח"כ יאיר היום ר"ל שתתגלה הגאולה, וכדין ישלטון ישראל ואז ישלטו ישראל ותהיה להם ממשלה, ותבטל ממשלת האומות, ולהון יתהיב מלכותא דאינון קדישי עליונים ולהם תנתן המלוכה כי הם קדושי עליונים, כמה דאת אמר ומלכותא ושלטנא ורבנותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי עליונים והממלה והגדולה של מלכות האומות אשר תחת כל השמים תנתן לעם קדושי עליונים שהם ישראל, מלכותה מלכות עלם וכל שלטנא

וְכָל שְׁלֹטֶנִּיא לִיה יִפְלָחוּ וַיִּשְׁתַּמְעוּ.

מאמר לעתיד יתוקן העולם בתכלית הבריא
בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֲתַחְשִׁיב פְּאֵלוּ אֲתַפְרִי עֲלֵמָא, וַיִּסְדֵּר נְהוֹרִין פְּדָקָא
יָאוֹת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (נְרָאִית אַ ה) וַיִּקְרָא אֱלֹהִיִּם לְאוֹר
יוֹם וְלַחֲשָׁךְ קָרָא לַיְלָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִיִּם לְאוֹר יוֹם דָּא יִשְׂרָאֵל,
דְּשְׁלֹטְנוּתֵהוּן יְהֵא לְזְמַנָּא דְּפוֹרְקָנָא.

מתוך מדבש

לִיה יִפְלָחוּ וַיִּשְׁתַּמְעוּ מַלְכוּתוֹ תַּהִיָּה מַלְכוּת עוֹלָם וְכָל הַמוֹשָׁלִים יַעֲבֹדוּ אוֹתוֹ
 וְאֵלָיו יִשְׁמְעוּ לְכָל אֲשֶׁר יֵצֵא, וְר"ל כִּי כָל אוֹתוֹ הַעֲנִין שַׁעֲבַר עַל יַעֲקֹב הוּא
 רוֹמֵז עַל גְּלוּת בְּנֵי וְגֹאֲלָתָם.

"מאמר לעתיד יתוקן העולם בתכלית הבריא", יתבאר בו ענין התיקון
 השלם שלעתיד, שאז יחשב כאילו נברא העולם מחדש ויתקיים בתכלית
 בריאתו, ובהתגלות מעלתם של ישראל.

(מקור המאמר נתיקוני זהר תיקון כ"א דף נ ע"א, וצנזאורינו כך צ עמ' קיט)

בַּהֲהוּא זְמַנָּא באותו הזמן של ביאת המשיח, אֲתַחְשִׁיב פְּאֵלוּ אֲתַפְרִי עֲלֵמָא
 יהיה נחשב כאילו אז נברא העולם, כִּי אז יהיה עולם התקון שזהו
 תכלית הבריא, וַיִּסְדֵּר נְהוֹרִין פְּדָקָא יָאוֹת והקב"ה יסדר את האורות כראוי,
 וְר"ל שיתברר הטוב מן הרע ולא יהיו עוד מעורבים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זהו
 שכתוב וַיִּקְרָא אֱלֹהִיִּם לְאוֹר יוֹם וְלַחֲשָׁךְ קָרָא לַיְלָה דהיינו שיהיה הבדל
 בין האור והטוב ובין החשך והרע, ומפרש וַיִּקְרָא אֱלֹהִיִּם לְאוֹר יוֹם, דָּא
 יִשְׂרָאֵל זה נאמר על ישראל שאז יהיו כולם טובים לגמרי מצד החסד שהוא
 בחינת אור ויום, דְּשְׁלֹטְנוּתֵהוּן יְהֵא לְזְמַנָּא דְּפוֹרְקָנָא שממשלתם תהיה לזמן
 הגאולה, כִּי אז תתגלה גדולתם ומעלתם של ישראל.

מאמר אשרי למי שיוכה לאור שמחת המלך

רבי שמעון זקף ידוי, ובכה ואמר, ווי מאן דיזדמן בִּהְיוֹא זְמָנָא, וזפֿאה חולקיה מאן דיזדמן וישתכח בִּהְיוֹא זְמָנָא, ווי מאן דיזדמן בִּהְיוֹא זְמָנָא, בגין דכד ייתי קדשא בריך הוא לפקדא לאילתא, יסתפל מאן אינון דקיימין בהדה, בכל אינון דמשתפחי עמה, בכל עובדוי דכל חד וחד, ולא ישתכח זפאי, דכתיב (ישעיה סג ה) ואביט ואין עוזר, וכמה עקתינ על עקתינ לישראל, זפֿאה מאן דיזדמן וישתכח בִּהְיוֹא זְמָנָא, בגין דִּהְיוֹא

מתוק מדבש

"מאמר אשרי למי שיוכה לאור שמחת המלך", יבואר בו שהרשב"י התפלל על אורך הגלות, ופירש שבעת הגאולה יביט השי"ת בכל מעשי בני אדם, ומאידך יזכו החיים לאור שמחת המלך לאחר בירור וליבון הראוי.

(מקור המאמר צהר פרשת שמות דף ז ע"ב, ונצי"לויטו כרך ה עמ' סג-סד)

רבי שמעון זקף ידוי רבי שמעון זקף ידיו בתפלה על אריכות הגלות, ובכה ואמר, ווי מאן דיזדמן בִּהְיוֹא זְמָנָא אוי למי שיזדמן בזמן ההוא של ביאת המשיח, וזפֿאה חולקיה מאן דיזדמן וישתכח בִּהְיוֹא זְמָנָא ואשרי חלקו של מי שיזדמן וימצא בזמן ההוא, ומפרש כי מצד אחד ווי מאן דיזדמן בִּהְיוֹא זְמָנָא אוי למי שיזדמן בזמן ההוא, בגין דכד ייתי קדשא בריך הוא לפקדא לאילתא לפי שכשיבא הקב"ה לפקוד את האילה שהיא השכינה הקדושה לפדותה מן הגלות, יסתפל מאן אינון דקיימין בהדה יסתכל בכללות מי הם העומדים עמה, בכל אינון דמשתפחי עמה ויסתכל בפרטות בכל אלו שימצאו עמה, בכל עובדוי דכל חד וחד, ולא ישתכח זפאי ויסתכל בכל המעשים של כל אחד ואחד ולא ימצא מי שיהיה זכאי וצדיק, דכתיב ואביט ואין עוזר הסתכלתי אם יש זכויות בישראל שיהיה עזר וסעד אל הגאולה ולא מצאתי בהם זכות, וכמה עקתינ על עקתינ לישראל ואז כמה צרות על צרות יהיו לישראל. אבל מצד שני זפֿאה מאן דיזדמן וישתכח בִּהְיוֹא זְמָנָא אשרי מי שיזדמן בזמן ההוא,

דִּיתְקִיִּים בְּהֵיחֻא זְמָנָא בְּמַהִימְנוּתָא, יִזְכֶּה לְהֵיחֻא נְהִירוּ דְּחֻדָּה דְּמִלְכָּא, וְעַל הַהוּא זְמָנָא פְּתִיב, (זכריה יג ט) וְצִרְפְּתִים פְּצִרוּף אֶת הַפֶּסֶף וּבְחֻנָּתִים פְּבַחוּן אֶת הַזָּהָב וְגו'.

מאמר הקב"ה יתבע עלבונם של ישראל

קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא פְּעָא עַל יִקְרָא דְּמִשָּׁה, וּבְכָל אֲתֵר קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא פְּעָא עַל יִקְרִיהוּן דְּצִדִּיקִיָּא יִתִּיר עַל דִּילִיָּה, וְלִזְמָנָא

מתוך מדבש

בְּגִין דְּהֵיחֻא דִּיתְקִיִּים בְּהֵיחֻא זְמָנָא בְּמַהִימְנוּתָא לְפִי שְׁמֵי שִׁיתְקִיִּים בּוֹזֵמן הוּא בְּאֻמוֹנָה, יִזְכֶּה לְהֵיחֻא נְהִירוּ דְּחֻדָּה דְּמִלְכָּא יִזְכֶּה לְאוֹר הַהוּא שֶׁל שִׁמְחַת הַמֶּלֶךְ ב"ה שֶׁאֵזַר יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׁיו, וְעַל הַהוּא זְמָנָא פְּתִיב וְעַל זְמַן הַהוּא כְּתוּב וְצִרְפְּתִים פְּצִרוּף אֶת הַפֶּסֶף פִּי אֲצִרְף אֶת יִשְׂרָאֵל לְהַסִּיר מֵהֶם הַסִּיגִים כְּמוֹ שֶׁמַּצְרִפִּים אֶת הַכֶּסֶף, ר"ל אֲבִיָּא עֲלֵיהֶם צִרוֹת לְכָלוֹת מֵהֶם הַפּוֹשְׁעִים וְהַמּוֹרְדִּים, וּבְחֻנָּתִים פְּבַחוּן אֶת הַזָּהָב וְגו' ר"ל בְּהַצִּירוֹת הַבָּאוֹת אֲבַחוּן אֶת הַנִּשְׁאָרִים אִם יַעֲמְדוּ בְּאֻמוֹנָתָם, כְּמוֹ שְׁבוּחָנִים אֶת הַזָּהָב בְּכוֹר הַצֹּרֶף לְדַעַת אִם הוּא נָקִי מִסִּיג.

"מאמר הקב"ה יתבע עלבונם של ישראל", בו יתבאר שבכל מקום תובע הקב"ה את כבודם של הצדיקים יותר מכבודו, ולעתיד יתבע עלבון ישראל ויִשְׁמַחם בְּשִׁמְחַת צִיוֹן.

(מקור המאמר זוהר פרשם צהלותוך דף קנו ע"ב, וצנצאורינו כרך יב עמ' תקלה)

קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא פְּעָא עַל יִקְרָא דְּמִשָּׁה הַקַּב"ה תִּבַּע עַל כְּבוֹדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, בְּכָל אֲתֵר קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא פְּעָא עַל יִקְרִיהוּן דְּצִדִּיקִיָּא יִתִּיר עַל דִּילִיָּה וּבְכָל מְקוֹם תּוֹבַע הַקַּב"ה עַל כְּבוֹדֵם שֶׁל הַצַּדִּיקִים יוֹתֵר מֵעַל כְּבוֹד

דָּאֲתִי עֲתִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִתְבַּע עֲלִבּוֹנָא דְיִשְׂרָאֵל מְעַמִּין,
וּלְמַחְדֵּי לֹון בְּחִדּוֹתָא דְצִיּוֹן, דְּכְתִיב (יִרְמִיָּה ל"א י"א) וּבָאוּ וְרָנְנוּ בְּמִרוֹם
צִיּוֹן וְגו', וּכְדִין (יִשְׁעִיָּה נ"ט כ) וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְגו'.

מתוק מדבש

שלו, וּלְזִמְנָא דָּאֲתִי עֲתִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִתְבַּע עֲלִבּוֹנָא דְיִשְׂרָאֵל
מְעַמִּין ולעתיד לבוא עתיד הקב"ה לתבוע עלבונם של ישראל מן העמים,
וּלְמַחְדֵּי לֹון בְּחִדּוֹתָא דְצִיּוֹן ולשמה אותם בשמחתה של ציון, דְּכְתִיב
וּבָאוּ וְרָנְנוּ בְּמִרוֹם צִיּוֹן וְגו', וּכְדִין ואז יקוים מה שכתוב וּבָא לְצִיּוֹן
גּוֹאֵל וְגו' במהרה בימינו אמן. (רמ"ק ומפרשים)

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה עֲלִמָּה. בְּבִיאת
הַמְּשִׁיחַ. וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהֲמַה. עִם
כָּל זֶה אֵיחָדָה לוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבוֹא:

הזוהר במד מעדה... שם למד סתרי חזק

"הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוך מדבש"

הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

**23 כרכים המפרשים את כל דברי הזוהר
בלשון קל וקצר ע"פ מפרשי הזוהר הקדמונים**

ניתן להשיג בפורמט גדול (24/17 ס"מ)

ובפורמט בינוני (17/12 ס"מ) - מהדורת ר' הערשל וועבער

משלוחים חינם עד הבית לכל חלקי הארץ

ניתן להשיג בחנויות המובחרות,

או במייל: 3022233@gmail.com או בטל:

1800-350-330